

KORONA "PRÁZDNINY"

11. březen, datum, který změnil nejen každodenní rutinu, ale i psychiku lidí. Jak to ale vidíme my, žáci a studenti? . Každý bere situaci trochu jinak, někdo je spokojený s volnem, spoustě z nás chybí škola a přátelé. Přeci jen ale máme něco společného. Klademe si otázku, kdy to skončí. Snažíme se přečkat situaci různými způsoby. Koukáním na seriály, cvičením nebo dle možností společenskou aktivitou. V rámci domácí školy se mi osobně zdá, že je učiva více než ve škole, pro studenty je těžké zpracovat veškeré informace. Domácí škola a učení byla na úplném začátku noční můrou, po počátečním náporu se to naštěstí celé uklidnilo.

Zasáhlo to i rodiče dětí, kteří se bojí, co bude dál a řeší kam po tuto dobu umístit děti. Já sama mám mámu zdravotní sestřičku a má to těžké. Pro někoho to může být dost depresivní období, které chtě nechtě nějakým způsobem postupně narušuje jejich psychiku. Nejčastěji se snaží uniknout přes sociální sítě, kde mohou s ostatními komunikovat a nahrazovat tím reálnou řeč s kamarády či příbuznými. Nejhorší je ta skutečnost, že je to časem omrzí.

Ano, všichni se bojí, ale když se navzájem podržíme a budeme si pomáhat, tak to zvládneme. Chce to udržet nějaký stálý režim, aby v této době bylo alespoň něco normální. V těchto rituálech si můžeme najít jistotu i klid. Ale je tu pořád jedna věc, co funguje, pozitivní přístup. Informace se valí z televize, rádia, novin a internetu. Je toho moc. Zachovejme si chladnou hlavu, povzbudíme okolí, uvařte si kakao a zavolejte babičce. Metod je spousta. Jen nemít strach, jednou přijde konec. Ale strach je největší zabiják, tak se držte.

Ammy